

A MAGVETŐ PÉLDÁZATA

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023. szeptember 10.

Dicsőség Istennek! Halleluja!

A mai napon egy olyan üzenetet szeretnék nektek átadni, amely sokak számára úgy gondolom, hogy rendkívül ismerős lesz, ugyanakkor úgy hiszem, hogy mindannyiótok számára felfrissítő lesz. Sokan vannak, és sok embert láttam, keresztényeket, akik miközben növekednek, a legalapvetőbb dolgokhoz nem térnek vissza újra, és újra és újra, és ezért az alapjaik nem feltétlenül szilárdulnak meg. Minden egyes élethelyzetünkben, ahogy fizikai értelemben is növekednünk kell, a szellemi értelemben is növekednünk kell, mindig vissza kell térni azokhoz az alapigazságokhoz, amelyekre az életünket építjük.

Nem úgy vannak az alapvető megértésekkel és kijelentésekkel kapcsolatos igazságok a szívünkben, hogy egyszer azt megértettük, és utána azzal nem kell foglalkoznunk. Ezt én így nem nagyon hiszem, hanem úgy hiszem, ahogy az ember halad előre jó értelemben, spirálisan felfelé. Vagy előre, nehéz ezt pontosan leírni, hogy hogyan is megy az ember élete előre. De ugyanúgy érintjük azokat a dolgokat, amiket korai kezdeti keresztény életünkben megértettünk, és megismertünk, mert minden egyes életszakaszában a keresztény embernek ugyanúgy, mint ahogy a fizikai értelemben vett növekedésünkben is, az alapok rendkívül fontosak!

Hogyha példát veszünk a Bibliából, mint egyébként a természetes világból is, mindenki tudja azt, hogyha egy magot elültetünk a földre, akkor az a földben kicsírázik. És elkezd felfelé, a napfény, a levegő irányába növekedni, de ugyanakkor a gyökerei is elkezdnek mélyen lefelé ágazni minden irányban. És azok a növények, azok a fák, amelyek képesek arra, hogy gyümölcsöt teremjenek, azok mind-mind olyanok, amelyeknek az alapjai, a gyökerei, szilárdan minden irányban megtámasztják azokat.

Azon gondolkoztam a héten, hogy azt gondoljuk, hogy ha egy fa már felnőtt és egyszer vagy kétszer már gyümölcsöt termelt, vagy már évek óta termőre fordult – például a körtefánk, az almafánk, a meggyfánk –, és növekszik, akkor az alapjait, a gyökerét mi nem nagyon látjuk. Azt gondoljuk, hogy azok már egyszer, az első két évben megvetették ott a lábukat és utána azok nem növekednek, de az az igazság, hogy ez nem így van.

Ahogy az ember növekszik, úgy az alapokban is növekednünk kell. Ahogy egy fa növekszik, ahogy egy fa a lombkoronájában kiteljesedik, és egyre nagyobbá és egyre gyümölcsözőbbé válik, ugyanúgy a láthatatlan, földalatti világban is a gyökerei egyre szélesebb és egyre hosszabb és egyre terebélyesebb irányban támasszák meg őt. És veszik fel a táplálékot, azért, hogy a viharoknak, a szeleknek, és a környezeti hatásoknak az a fa ellent tudjon állni, és igazából képes legyen arra, hogy ő gyümölcsöt tudjon teremni.

A magvetés példázatáról fogok ma beszélni, és arról fogok tanítani és úgy gondolom, hogy ez egy olyan üzenet a mi számunkra, amely egy alap dolog. Jézus saját maga mondta azt, hogy ha ezt nem értitek meg, akkor vajon, hogyan fogjátok megérteni a többit? Olyan felgyorsult világban élünk, és olyan nagymértékben uralja a világból jövő média és információ-tömeg az elménket, olyan nagymértékben hatást gyakorol ránk nagyon sok minden, hogy a rengeteg szólam, amit kapunk a világból, a rengeteg hitetlenség, a rengeteg befolyás, a rengeteg reklám, a rengeteg olyan dolog, amely ránk és a szívünkre hatást gyakorol, tompává tud bennünket tenni.

És az az igazság, hogy nagyon sokszor, ha őszinték vagyunk magunkkal, tompává váltunk, mert azt mondja Jézus, hogy az én beszédem, az én Igém képes megváltoztatni az életedet. Tehát ez a kijelentés önmagában, hogy valami képes megváltoztatni az életedet, mennyire mélyen érint most meg? Mennyire mélyen mondod azt, hogy ahh, igen, valami képes megváltoztatni az életedet, vagy pedig hát igen, ezt már hallottuk jó sokszor! És így

lepereg a fülünkről, lepereg a szívünkről, mert nincs ránk olyan hatással, amilyen hatással lehetne ez az igazság, hogy az Ige, Isten Igéje, képes megváltoztatni az életünket.

Az ingerküszöbünk annyira megnőtt, az ingerküszöbünk a ránk ható hatások miatt annyira kitolódott, hogy most már valami nagyon-nagyon-nagy dolog kell, hogy durranjon. Most már valami nagyon mély dolog kell, hogy előjőjön, most már valami hú, de kiváló, milyen csodálatos üzenet kell, hogy elhangozzon, most már valami hiper-szuper lativuszokban kell valami prédikáció, hogy elhangozzon, hogy igazán azt mondjam, hogy húha, ez aztán megérintett engem. De jó volt!

Miközben Jézus, sohasem szenzációhajhász módon prédikált, hanem egyszerűen elmondta az igazságot. Az az igazság, amit Ő elmondott egyszerűen, az képes volt arra, hogy megváltoztassa azoknak az életét, akik azt befogadták, akik azt elhitték, és akik az alapján képesek voltak akár a saját életüket is feláldozni. A tanítványok közül azt olvassuk Mátéval kapcsolatban és másokkal kapcsolatban is, Jézus annyit mondott nekik, hogy: „Gyere, és kövess engem!” És azok mindent hátrahagyva követték Őt. Egy mondat volt ez.

És olyan hatást gyakorolt ez azokra az emberekre, hogy utána az egész életük megváltozott, és odaszánták magukat az elhívásuknak, és Jézusnak. És képesek voltak mártírhalált is halni azért, mert Jézus mondott egy mondatot. Mi pedig halljuk az Igét, halljuk a felkent igazságot, és mindig valami többre, olyan pluszra, olyan teljesebbre vágyunk, ami még-még felette van az előzőnek. Ez egyébként nem baj, de hogyha az alapokban nem vagyunk szilárdak, akkor ez a plusz és plusz és plusz, semmit nem fog nekünk adni.

Mert amikor hallod az alapigazságot, hallod az egyszerű Igét, és annak nem örvendezel, nem bújsz ki a bőrödből, akár egy magvetés milliószor elprédikált tanítás hallatára sem, akkor valahol a szívedben van valami réteg, van valami ráülepedett valami, ami elfedi a szívedet attól, hogy örvendezz annak, hogy milyen jó, hogy Isten szeret engem. Egy egyszerű igazság, amikor ezt hallod, hogy Jézus szeret téged, ez önmagában azt kellene, hogy kiváltsa mindannyiunk szívében, hogy: Halleluja! De jó nekem!

Beszélgettem egy nagyon kedves testvérrel telefonon a múlt héten és tegnap is, és ő is tudja ezt, és ahogy beszélgettünk elmondtam neki egyszerű mondatokkal, hogy Jézus szereti őt, és nagyon szereti őt. És tegnap, amikor újra beszélgettünk, akkor mondta nekem, hogy milyen jól esett neki ez, hogy ezt megértette, pedig már sok-sok éve keresztény. Ez egy teljesen alapdolog, amikor az ember ezt érti, hogy Isten jó, Isten szeret engem.

Az Ő Igéje képes arra, hogy átformálja az életemet. Az Ő Igéje képes arra, hogy megváltoztassa a körülményeimet. Az Ő Igéje képes arra, hogy meggyógyítsa a testemet. Az Ő Igéje képes arra, mert benne van minden ahhoz, hogy teljesen átformáljon engem, a családomat, a kapcsolataimat, a szolgálatomat, az anyagi helyzetemet, a testem állapotát. Minden képesség megvan az Igéjében arra, hogy teljesen átformáljon téged. Önmagában ez a kijelentés is fel kellene, hogy villanyozzon bennünket.

Miért mondom mindezt, ezt a hosszú bevezetőt? Mert sok keresztényt látok, akiknek az élete, nem igazán változott meg az elmúlt öt, tíz, tizenöt évben. Ugyanolyan problémák, ugyanolyan nehézségek, ugyanolyan fájdalmak, ugyanolyan betegségek újra és újra és újra és újra és újra. És nem arról beszélek, hogy ez olyan jellegű probléma, hogy most ez miatt bárkit el kellene ítélni, vagy el kellene vetni, vagy ki kellene gúnyolni ez miatt, természetesen nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy ott a lehetőség arra, hogy ne így legyen, de még sincs így. Miért? Erről fogok beszélni ma. Akarod-e hallani? Tudod-e miről beszélek? Az én szolgálatom, az elsősorban a hívők felé szól, és milliószor elprédikáltam, mindig erről beszélek, csak mindig más szempontból. Dicsőség Istennek!

Lapozatok a Márk evangélium 4. fejezetére! A magvetés példázata három helyen szerepel az Igében: a Máté, a Márk, és a Lukács evangéliumban is benne van. Nem azt mondom, hogy ez a követendő példa, de én saját magamnak mind a hármat külön-külön papírra kinyomtattam és ezt így egymás mellé téve külön-külön olvasom és. Készítettem

magamnak egy olyan egyoldalas lapot is, ahol külön három hasámban egymás mellé raktam az Igéket. És így tanulmányozom ezeket, mert ezek az Igék egy példázatot ölelnek fel, de ugye három különböző ember írta ezeket le, három különböző szempontból és rendkívül nagy az átfedés, a szó szerinti átfedés mindegyik között, ugyanakkor mégis vannak különbözőségek, amelyek kiegészítik a másikat, és kiegészítik egymást.

A mai napon szeretném ezekre felhívni a figyelmedet és szeretnék tényleg úgy prédikálni, úgy beszélni erről a példázatról, ahogy talán ezeket a kijelentéseket még így nem hallottad soha senkitől, és szeretném azt, hogy frissességet hozzon ez neked. A Márk evangéliumból olvasom az Igét a 4. fejezetből a 3-as verstől a 8-as versig, és akkor utána elgondolkozunk azon, hogy Jézus, miért beszélt erről? Mit is akart ezzel mondani? Mi is az, amit eddig értettünk ebből, és mi is az, amit újra megérthetünk belőle frissességként, megérthetünk belőle, öt, tíz, húsz, harminc év keresztyén élet után. Mert van még ebben a példabeszédben olyan dolog, amit eddig még nem feltétlenül láttunk vagy láttál meg.

Tehát a Márk evangélium 4. fejezetében a 3-as verstől olvasom Isten Igéjét. Tudod mit? Ráérünk, legyen az 1-es verstől. Jó? Kérem, hogy ezt vetítsük ki, az egyes verstől.

Márk 4,1–20.

1. És ismét kezdte tanítani a tenger mellett. És nagy sokaság gyűlt hozzá, úgyhogy Ő a hajóba lépve, a tengeren ül vala, az egész sokaság pedig a tenger mellett a földön volt.

2. És sokat tanítja vala őket példázatokban, és ezt mondja vala nékik tanításában:

3. Halljátok: Ímé, a magvető kiméne vetni.

4. És lón vetés közben, hogy némely az út mellé esék, és eljövének az égi madarak és megevék azt.

5. Némely pedig a köves helyre esék, ahol nem sok földje volt, és hamar kikelt, mivel nem volt mélyen a földben.

6. Mikor pedig fölkel a nap, elsüle, és mivelhogy nem volt gyökere, elszáradt.

7. Némely pedig a tövisek közé esék, és felnövekedének a tövisek, és megfojták azt, és nem adott gyümölcsöt.

8. Némely pedig a jó földbe esék; és ad vala növekedő és bővölködő gyümölcsöt, és némely hoz vala harmincannyit, némely hatvanannyit, némely pedig százannyit.

9. És monda nékik: Akinek van füle a hallásra, hallja.

10. Mikor pedig egyedül vala, megkérdezék Őt a körülötte lévők a tizenkettővel együtt a példázat felől.

11. Ő pedig monda nékik: Néktek adatott, hogy az Isten országának titkát tudjátok, ama kívül levőknek pedig példázatokban adatnak mindenek,

12. Hogy nézvén nézzenek és ne lássanak; és hallván halljanak és ne értsenek, hogy soha meg ne térjenek és bűneik meg ne bocsáttassanak.

13. És monda nékik: Nem értitek ezt a példázatot? Akkor mi módon értitek meg majd a többi példázatot?

14. A magvető az Igét hinti.

15. Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az Igét, de amint hallják, azonnal eljön a sátán, és elragadja a szívükbe vetett Igét.

16. És hasonlóképpen a köves helyre vetettek azok, akik amint hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

17. De nincs bennük gyökere, hanem ideig valók; azután, ha nyomorúság vagy háborúság támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

18. A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az Igét hallják,

19. De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az Igét, és gyümölcstelen lesz.

20. A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az Igét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit.

Ezt ugyanilyen szép hosszan elolvashatod a Máté evangéliumban 13,3–23, és egy picivel rövidebben, picivel tömörebben a Lukács evangéliumban, a 8,4–18-ban. Elmondom, ha valaki szeretné fölírni, és szeretné ezeket tanulmányozni, szeretné egymás mellé tenni, szeretné ezeket összefésülni, akkor erre így van lehetősége.

A példázat nagyon tömören, röviden arról szól, amit túl sokat nem kell boncolgatni és fejtegetni, mert mindannyian hívők vagytok, mindannyian sokat hallottátok ezt. Kimegy a magvető és hinti a magot. El tudjuk képzelni, hogy sok száz évvel ezelőtt, és évezredekkel ezelőtt, egy kis tarisznyában, egy kis zsákocskában átkötve, a vállon lógva, belenyúl a magvető és szórja a magot. Ez a kezdetleges magvetés, nem volt ugye gépesítve semmi, nem volt különösebben lehetőség arra, hogy valamilyen szerszámmal egyből a föld alá szórják a magot, mint ahogy manapság a modern technológiával már nem is szórja a gép, hanem most már az a modern technológia van, hogy húzza a pici barázdát, és egyből a föld alá szórja a magot.

De abban az időben, így szemléltette Jézus ezt, hogy hogyan is történt ez az egyszerű dolog, amit ott mindenki látott, és mindenki értett, és mindenki tisztában volt azzal, el tudta azt képzelni, hogy bizony azt én is csináltam. Ezt a nagypapa is csinálta, az apám is csinálta, ha nem is ezzel foglalkoztunk, mert halászok voltunk, de a családban, rokonságban, ismeretségi körben biztos, hogy valaki csinálta ezt, mert akkor a társadalom földműveléssel, állattenyésztéssel foglalkozott, leginkább. Nem voltak gyárak, ahova az emberek bejártak volna dolgozni. Kétkezi munkát végeztek, és a megélhetéshez ezt az egyszerű munkát végezték, és ezt mindenki látta, és tudta azt, hogy ez miről szól.

De tudták, hogy Jézus nem arról beszél, hogy hogyan kell a földet művelni, a fizikai értelemben, hiszen Jézus ácsként dolgozott, az apjának a szakmáját, munkáját vitte tovább. Ő sem földműves volt. Nem Ő akarta megtanítani a földműveseket arra, hogy hogyan kell ezt csinálni. Tudták a tanítványok, hogy ennek a példának, ennek a példázatnak van valami mögöttes szellemi tartalma. Odamentek Jézushoz, miután már a csónakból kiszállt, mert ugye ezt a tengeren, a Galileán, a part felé prédikálva mondta el ezt a példát Jézus.

Amikor magukban voltak, odamentek és megkérdezték, hogy Mester, miről beszéltél? Mondd meg nekünk, ennek a magyarázatát, mert biztosak vagyunk abban, hogy nem azt akartad nekünk mondani, hogy álljunk sorfalat az út mellett, és úgy szórjuk a magot, hogy nehogy az útfélre essen némelyik.

Jézus megmagyarázza ezt a példát, és ebben a magyarázatban, hogyha összefésüljük ezt a három példázatot, olyan alapigazságok vannak, amelyekhez újra és újra és újra vissza kell térnünk. Mert ha nem tesszük meg, akkor, ahogy növekszünk, és nincsenek a gyökereink igazán szilárdan, mélyen lent, akkor egy megpróbáltatás, egy vihar, egy nehézség, ki tud minket mozdítani, és úgy járunk, mint ez a tövisek közé esett mag, hogy megfojtanak bennünket az életnek a problémái és nehézségei.

Ugye mindenki azt mondja magában, hogy én gyülekezetbe járó ember vagyok, hát én az ember vagyok, aki meghallottam a hívó szót. Én igent mondtam Jézusnak, itt vagyok a közösségben, újjászülettem, az én szívem az jó föld, én a negyedik csoportba tartozom. Így nézünk magunkra, és úgy nézünk magunkra, hogy hát az a másik három az mind arra vonatkozik, aki egy evangelizáción nemet mondott. Arra a rokonra vonatkozik, aki nem akar hallani a gyülekezetről és Jézusról. Mindig valaki másra mutatjuk és vetítjük ezeket, miközben nem feltétlen erről van szó.

Természetesen több jelentése van az Igének, és az újjászületés és üdvösség onnan van, hogy elfogadtuk az Igét, és befogadtuk a romolhatatlan magot, és újjászülettünk. De kérdezem én, ha a természetes világot nézzük, de nézzük együtt a szellemit is, a tökéletes jó föld lehet gyümölcsstelen? Úgy, hogy nem terem gyümölcsöt? Egyszerű kérdés, és gondolkodol, hogy hú, Attila mit akarsz kérdezni? Mi a válasz? Egyszerű a válasz. Lehet ilyen, hogy a tökéletes,

jó föld, a tökéletes, jó keresztény, aki gyülekezetbe jön, nem terem gyümölcsöt? Miért? Mert a magnak be kell kerülni a földbe, és mag nélkül nem lesz termés. Ennyi, nem bonyolult.

Mi valami nagyon szellemi, nagyon mély, nagyon összekuszált mögöttes tartalmat akarunk minden mögött látni, egy ilyen egyszerű példabeszédben is. Úgy hiszem, eltévesztettük. Ez egyszerű. Jézus nem emelte a legalapvetőbb példabeszédet föl az épület fölé, hogy olyan magasán legyen a legegyszerűbb, hogy azt, ha megugrod, akkor megérted a többit is. Ez egy egyszerű dolog. Ez egy egyszerű dolog!

A jó föld sem terem gyümölcsöt, ha nincs benne mag! Szeretném ma erre kihegyezni az üzenetnek a lényegét, mert mag nélkül nincsen termés. Miért mondom ezt? Mert sokan szeretnétek gyógyulást aratni, mint termést. Sokan szeretnétek jólétet aratni. Sokan szeretnétek helyreállítást, békességet, kapcsolati helyreállításokat, és mindenféle dolgot, amire vágyakoztok, amit szeretnétek megélni, amikben szeretnétek gyümölcsozni. Igazából nem én vagyok, aki megítéli a szívedet, hogy az jó föld, vagy nem jó föld, hanem te, meg az Úr.

De, ha nincs a szívedben a mag, hiába jó a szíved, nem fog gyümölcsöt hozni akkor az a mag a te életedben. Miért? Mert a termést, a gyümölcsöt nem a föld hozza meg, hanem a mag. Rendkívül fontos, és az Igének az alapigazsága, az Igének, Isten beszédének, a szívedbe kell kerülnie! Oda be kell kerülnie. Foglalkoznod kell vele, hallanod kell, és ahogy végigmegyünk az Igéken, láthatjuk azt, hogy a jó földbe esett mag is úgy termi meg a sokszoros gyümölcsöt, hogy valamit az a jó föld csinál azzal a maggal.

Nem úgy termi meg a gyümölcsöt, hogy bejövök a vasárnap a gyülekezetbe, hallom az igehirdetést, hazamegyek, és egyszerűen csak azt veszem észre, hogy gyümölcsözik az életem, mint a pálmafa az oázisban. Egyszerűen csak azt veszem észre, hogy minden olyan csodálatos, minden olyan tökéletes körülöttem, és minden olyan csúcs szuper, mert hallottam egy üzenetet, sőt már kettőt vasárnap a gyülekezetben, és mostantól fogva semmi dolgom. De nem ezt látjuk! Sem a magunk, sem a másik embernek az életében, hanem azt látjuk.

Azzal a maggal, azzal az Igével, Istennek a beszédével valamit tenned kell. Ez a probléma sok keresztény életében, hogy nem csinálnak semmit ezzel a maggal. Hagyják, hogy egyik fülükön bemenjen az a mag, a másik fülükön meg kimenjen az a mag. Hagyják, hogy elsuhanjon, hogy csak az elméjüket érintse meg. Hagyják azt, és azt mondják, hogy hú, de jó üzenetet hallottam, de igazából nem ülepszik le a szívükben, nem elmélkednek rajta. Nem gondolkoznak rajta. Nem emésztik azt meg. Nem kérődznek rajta, hanem egyszerűen hagyják, hogy az elsuhanjon belőlük. Nem ragadják azt meg, és így nem tudnak gyümölcsöt teremni, pedig jó a szívük.

Ugyanakkor meg ott van a három fajta föld, amely nem ez miatt nem terem gyümölcsöt, hanem az miatt, mert ott a mag, az ő szívükben is, de vagy ellopja a sátán, vagy jönnek a megpróbáltatások az Ige miatt, az üldözések, vagy pedig a negatív dolgok. Vagy pedig a pozitív jó dolgok miatt, amik érik, ezek miatt nem terem az ember gyümölcsöt. Ez mind-mind az Igében van. Ez mind-mind itt van ebben az egyszerű példabeszédben. Ott van a jó föld! És miért van az, hogy keresztények, akik elkezdnek gyümölcsöt teremni, van, aki harmincannyit, van, aki hatvanannyit, van, aki százannyit terem... Jobb volt az a föld? Több, különlegesebb elhívása van annak az embernek, azért tudott több gyümölcsöt teremni?

Te mennyit szeretnél teremni? Harminc-, hatvan-, vagy százannyit? Ó, én csak tízannyit szeretnék, nekem az is elég lenne. Az is sokkal több, mint a semmi. De ott a lehetőség arra, hogy mindannyiunk életében azok az Igék, amelyek ígéretként vannak, azok az Igék, amelyek tényként vannak lefektetve, azok az Igék, amelyek nekünk adattak, hogy éljünk általuk, valami olyat hozzanak elő az életünkben, amit mi magunk, nem tudunk megteremni, mert a föld önmagában nem tud megteremni semmit.

Egy dolgot terem csupán, hogyha a természetes világot nézzük, úgy, hogy nem csinálsz semmit a kertedben, mi fog megteremni ott? Hú, tudjátok, ugye? Képben vagytok. A gaz. A gyomnövény. Miért? Mert egy bukott világban élünk. Nem kell hitet gyakorolni, nem kell

erőfeszítést tenni, nem kell imádkozni, nem kell a szomszédban locsolni a gázt, hogy a magok átjöjjenek a szomszédból. Azok jönnek, ha akarod, ha nem. Ha akarod, ha nem, ha hiszel benne, ha nem, és a szívünk ugyanilyen. Hogyha nem ültetsz jó magot, ha nem foglalkozol vele, akkor valamit meg fog teremni, mert valamit terem, csak nem azt a jó magot, amit te szeretnél, amit Isten szeretne, hanem valami olyat, amit nem szeretnénk.

Tehát itt az Igében azt látjuk, hogy a tanítványok is tudták azt, hogy van egy szellemi magyarázata ennek a példázatnak. Rá is kérdeztek erre, de nemcsak ezt kérdezték meg. Hogyha a Máté 13-ban olvassuk a 10-es versről az Igét, akkor látjuk, hogy Máté így fogalmazza meg:

Máté 13,10–15.

10. A tanítványok pedig hozzá menvén, mondának néki: Miért szólsz nekik példázatokban?

11. Ő pedig felelvén, monda nekik: Mert néktek megadatott, hogy érthessétek a mennyek országának titkait, ezeknek pedig nem adatott meg.

12. Mert akinek van, annak adatik, és bővölködik; de akinek nincs, az is elvételik tőle, amije van.

Nem erre számít az ember, amikor Jézustól kérdez valamit. Nem? Olyan könnyen félre lehet ezt érteni, és olyan könnyen azt gondolhatjuk: hát akkor Isten személyválogató. Ő dönti el, hogy kinek milyen a szíve, milyen a talaja, milyen a földje. El van határozva, te gyümölcsöt teremsz, te meg mész a kárhozatra, mert nem teremhetsz gyümölcsöt. Te tíz ennyit teremsz, te meg százat és igazán nem lehet tenni érte semmit. De egyáltalán nem erről van szó!

13. Azért szólok velük példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek.

Az embereknek a szíve és a gondolkodásmódja annyira megkeményedett Isten felé, hogy képtelenek meglátni a szellemi igazságokat. Egyszerűen tompák! Erről beszél Jézus, hogy néznek, de nem látnak, figyelmeznak a fülükkel, de nem hallanak semmit. Próbálnak valamire összpontosítani, de annyira tompák, hogy egyszerűen nem tudják felfogni.

De nem úgy ti! Ti, akik néztek, ti meglátjátok. Ti, akik hallotok, meghalljátok. Ki az, aki ezt eldönti, hogy valakinek tompa-e a szíve, hogy valakinek megkövéredett-e a szíve, hogy valakinek eltompultak-e a szellemi érzékszervei? Ki az, aki ezt befolyásolja? Isten? Vagy az ördög? Semmiképpen! Mi döntjük el!

Mert amire fókuszálsz, amire nézel, amire összpontosítasz, elkezdi hatást gyakorolni rád és az elkezd a szívedet kövériteni. Elkezdi lerakódni a szívedre. S amikor a világnak a szennye, a mocskok, a Comedy Central trágár viccei, a sorozatok, a hiábavalóságok, a nem tudom miknek a hiábavalóságai rakódnak rád, akkor ezek tökéletesen elegendőek arra, hogy érzékellené tegyenek minket – engem is és mindannyiunkat – a szellemi dolgok felé.

Ahhoz, hogy valami istentelen legyen, nem kell se obszcén, se trágár, se erkölcstelen legyen. Ahhoz, hogy valami istentelen legyen, egy dolog szükségeltetik hozzá, hogy ne legyen benne Isten. Ez lehet egy jó dolog is, akár a világban. Ha nincs benne Isten semmilyen szinten, akkor az a dolog istentelen. Minden istentelen dolog, mint egy lepel egyik a másik után rakódik az embernek a szívére és ez nem teszi lehetővé a számunkra azt, hogy könnyen meghalljuk, tisztán, formálható szívvel, amit az Ige mond nekünk.

14. És beteljesedék rajtuk Ésaiás jóvendölése, amely ezt mondja: Hallván halljatok, és ne értsetek; és látván lássatok, és ne ismerjetek

15. Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Milyen emberekről beszélt? Olyan emberekről, akik nem hittek Istenben? Kötelező volt minden zsidónak hinni Istenben. Ez nem kérdés. Nem volt olyan, hogy hívő zsidó, meg nem hívő zsidó. Mindenki hívő volt, mármint hogy hitte Istennek a létezését. De megkövéredett a népnek a szíve – mondja Jézus –, és a füleikkel nehezen hallottak és a szemeiket behunyták,

hogy ne lássanak, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek a szívükkel, hogy meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Ez ma legalább annyira igaz, ez a kijelentése Jézusnak, mint kétezer évvel ezelőtt. Ma ez annyira igaz emberekre, és ránk is bizonyos dolgokkal kapcsolatban, mint kétezer évvel ezelőtt a zsidókra.

A szívnek a megkövérése egy rendkívül negatív kifejezés. Egyszer egy fiatallal beszélgettünk, és ő azt gondolta, hogy a kövér szív az egy olyan pozitív, jól csengő dolog. De nem! A kövér szív az én szememben és az én elmémben mindig úgy van összefüggésben egymással, hogy zsíros.

A kövérséget úgy említi az Ige, mondjuk az ószövetségben ha olvasod, hogy miként kellett csinálni, hogy mit kellett ide rakni, mit kellett oda rakni. És sokszor említi a kövérséget az állatnak a belsejéből, hogy ennek a kövérsége, annak a kövérsége és ez a zsírra utal. A zsírra!

A zsír egyébként önmagában nem rossz dolog, de hogyha a szív körül van, akkor az megnyomja, megfojtja, letompítja a szívnek a működését. Ne értsétek félre, amit most mondok, és nem akarom, hogy valaki most rosszul legyen. Elmesélem nektek azt, amikor gyerekkoromban disznót vágtunk. Egy egyszerű példa és én ezt láttam.

Minden évben a nagyszüleimnél disznót vágtunk és én ezt nagyon élveztem gyerekkoromban. Egyszer volt egy sertés, ami nem igazán nézett ki jól. Nem látszott rajta, hogy nagyon beteg lett volna, de mégis észrevehető volt, hogy azért valami gondja, baja van.

Amikor levágtuk és szét lett bontva, a szívét nagypapám elővette, egy zsírpaca volt az egész körülötte. Ezért volt az az állat gyenge. Ezért volt az az állat olyan levert. Ezért volt olyan nyomott, olyan nem teljes és nem teljesen egészséges, mert zsíros volt a szíve. Valami rendellenesség volt, nem tudtuk, hogy micsoda. Abban az évben hurkába az nem került bele. Pont. Téma lezárva!

Csakhogy szemléltessem. A zsírnak vannak jellemvonásai. Ezek a szóképek, ezek a hasonlatok nem véletlenül vannak benne a Bibliában. A zsírnak egyik tulajdonsága, hogy kiváló vízlepergető. Próbáld összerakni a fejedben, hogyha zsíros az embernek a szíve, akkor nem tudja befogadni az Igét, ami a nedvesség, ami az ellátás. Tehát a zsíros szív az egy rendkívül negatív kifejezés itt ebben a történetben.

A kövérség, mint kifejezés olyan, amely hasonlítható ahhoz, mint amikor a gyertyát készítik. Nem tudom, hogy ki tudja azt, hogy hogyan készültek a régi technológiával a gyertyák? Annak a lényege és a központi eleme a kanóc. Felfűzik egymás mellé rácokra azok, akik ezzel foglalkoznak és a forró viaszba belemártják a kanócot, majd kiemelik. Megdermed, megszilárdul, majd újra és újra ismétlik a folyamatot.

Minden egyes ilyen merítéssel a viasz rákerül erre a kanócra, illetve a már előző viaszrétegre és így kövéredik és kövéredik a gyertya. Addig végzik ezt a műveletet, amíg el nem érik azt a gyertya vastagságot, amit el akarnak érni. Gyakorlatilag ez történik velünk is.

Az történik a szívünkkel akkor – erről beszél az Ige – amikor jönnek az élet nehézségei, amelyek belemártanak bennünket a világba, belemártanak azokba a dolgokba. Mindig rakódik egy réteg. Akár lehet ez egy újabb sértés. Egy újabb személy beszólt nekem. Egy újabb fájdalom. Egy újabb csalódás. Egy újabb sikertelenség. Egy újabb vírus hullám. Egy újabb gázáremelés. Egy újabb akadályba ütköztem. Bármi!

Rakódik az embernek a szívére szépen, lassan, lassan. Lassú dolog. Ugye, a lassú víz partot mos – szokták mondani, ami ilyen irányban is igaz, hogy szépen húzik az ember, hogy nem veszi észre. Mert nem úgy keményedik meg az embernek a szíve, hogy egyik pillanatban még tüzes vagyok, lelkes vagyok, odaszánt vagyok, teljesen eltökélt vagyok Istennek a számára. Jön valami dolog oldalról és onnantól kezdve a negatív irányban az ellenkezője igaz ez rám, hanem szépen lassan rakódik. Ez az érzéketlenség Isten Igéjének a meghallása után, Isten beszédének a befogadása után fokozatosan rakódik és telepszik ránk, akkor, hogyha azt nem ismerjük fel és nem vagyunk óvatosak.

Úgy hiszem, hogy ezt a lerakódást el lehet távolítani, mert ez a másik irányba is működik. De ehhez valamit meg kell változtatnunk, más hatások kell, érjenek minket. Másra kell figyelni, másra kell összpontosítanunk, másra kell koncentrálnunk, más kell, legyen a középpontban és akkor ugyanígy ezek lehámlanak rólunk és ugyanígy a békeességbe való bemenetel és a békeességbe való növekedés és a lágy szív és a puha szív tud megnyilvánulni az életünkben. Ugye érti mindenki?

Történnék velünk traumák, tragédiák, meg jó és szórakoztató dolgok is. Hírek jönnek innen, hírek jönnek onnan, bármi jöhet és bármi lehet az, ami minket így befolyásol. Az az igazság, hogy itt ebben a példázatban ott van, hogy a jó dolgok ugyanúgy érzéketlenné tudják tenni az embernek a szívét Istennek a dolgaira. A pozitív élmények, a sikerek is. Azok a pozitív élmények, amelyek igazából csak habosak, szórakoztatnak minket, tökéletesen elegendők arra, hogy érzéketlenek legyünk arra, amit Isten mond.

Nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy amire fókuszálsz, amire nézel, ahogy gondolkozol, az vagy te. Azzá válsz, nem tudod kikerülni! Olyan ez, mint az, hogy nekem nem kell látnom azt és senkinek nem kell látnia azt, hogy nálunk mi lett elültetve a kertbe. Elég eljönni, megnézni a gyümölcsöt, a termést. Addig, amíg nincs felnövekedve a földből, addig nem látjuk a termést.

De a mi életünkben, egymás életében, hogyha látunk bizonyos aratásokat, akkor nagy valószínűséggel azért vannak ezek ott, mert ilyen magokat vetettünk el. Nagyon sokszor az önközpontúságunk, a helytelen énképünk, hogy hogyan látjuk saját magunkat, hogy önmagunk körül forgunk, hogy magunkra nézünk, csak a mi álláspontunk az igaz. Nem vagyunk hajlandóak a másinak a szemszögéből megvizsgálni a dolgokat, mindig nekem kell mindenben felülkerekedni és uralkodni és én, és én. Ez hoz magával dolgokat! Hoz magával dolgokat!

Például azt hozza magával, hogy learatjuk azt, hogy Isten ellen áll és nem adja azt a növekedést, amiért imádkozunk, amire vágyunk. Miért? Mit mond az Ige? Engedelmeskedjétek Istennek, álljatok ellen az ördögnek és elfut tőletek. Ugye ott van az Ige? Mert Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak kegyelmet ad.

Mire van szükségünk mindannyiunknak? Könnyű és jó előmenetelre. Erre vágyunk, ezt szeretnénk. S ezt Isten tudja nekünk megadni. A közömbösség, amikor közömbösek vagyunk Isten Igéje felé, még akkor is jelen lehet az életünkben, amikor gyülekezetbe járunk, amikor közösségbe járunk. Az Ige ismeretének a hiánya éppen elegendő ahhoz, hogy gyümölcstelenek legyünk.

Kérlek, ne értelmezd, és ne értsd ezt a mai tanítást úgy, hogy hú, Attila most megint valami hideg vizes lepedőt húzott rám, és itt mindenki rossz, és itt mindenki gyümölcstelen. Nem erről beszélek, hanem arról beszélek, hogyha jól megértjük ezt az üzenetet és jól kerül ez a szívünkbe, akkor ez motiválni fog bennünket arra, hogy ne csak minőségi időt töltsünk akár a bibliaolvasással, akár az Igével, hanem mennyiségi időt is. Mert mind a kettőre szükség van! Számomra is. Nem csak az, hogy minőségi időt töltsünk vele, hanem mennyiségit is.

Időt tölteni vele, hogy igazán tudjon hatást gyakorolni ránk. Gondolj bele, itt vagy vasárnap, két, két és fél, vagy akárhány órát a gyülekezetben és Isten van a középpontban. Ha tetszik, ha nem, most arra fókuszálsz, amiről én beszélek. Bár nem látok bele a szívedbe, nem látok bele az elmédbe, nem tudom, hogy mit gondolsz, de most arra figyelsz, a többségetek legalábbis, amit én mondok. Ez heti két-három óra, amikor dicsőítésben, tanításban itt együtt vagyunk.

Hány óra van még egész héten a következő vasárnapig? Látod az arányát, hogy nem elegendő ez a két-három óra ahhoz, hogy a százhatvanöt órát, ami még hátra van a hétből, egyensúlyozza? Hogyha annak a százhatvanhét órának az egyharmadát mondjuk alvással töltöd, a többi a világnak a hatásaira figyelsz és a világ hatást gyakorol rád. S a szappanopera az elsődleges célod. Nem tudom, mit lehetne még mondani, senkit nem akarok bántani.

A depresszió, és a rossz gondolatok, és a magam körül forgok, az én, és az én. Ha mindig erre figyel az ember az Ige helyett, akkor az uralkodni fog felette. Sok hívő – bármennyire is fájó, és bármennyire is nem jó ezt kimondani –, de sok hívő annyira testi, hogy egyszerűen nem tudja megérteni Isten Igéjét, mert megkövéredett a szíve. Sok hívő annyira testi, hogy nem tudja Isten megértetni vele a lényegét. Nagyon fájó ezt kimondani.

Nehogy azt gondoljátok, hogy akár rám ez nem igaz vagy mindannyiunkra. Az életünk bizonyos területein nyitottak vagyunk, engedelmesekek vagyunk és lehetséges, hogy vannak az életünknek olyan területei, ahol változni kell. Minden emberben azonban ott van a növekedésnek és a gyümölcsözésnek a lehetősége.

Ha valamit nem értesz az Igéből, ha valamit szeretnél tudni az Igéből, ha igazán van vágy a szívedben arra, hogy megértsd Istennek az Igéjét, hogy megértsd azt, hogy hogyan tud elfogadni a gyógyulást, hogy hogyan tudsz kijelentést kapni az Igéből, akkor nem bonyolult dolog ez, Isten nem tette nehezzé ezt.

Egyszerűen kérd az Urat, hogy segítsen neked ebben, hogy segítsen felnyitni előtted az Igének a mélységeit. Isten maga a garancia arra, hogyha nyitott a szíved, akkor szólni fog hozzád a Szent Szellem által. De ez nem fog úgy menni, hogy ne töltenél vele időt és a szívedben ne lenne erre egy készség és hajlandóság. A Márk 4-ben a 13-as verset olvasom.

Márk 4,13.

13. És monda nékik: Nem értitek ezt a példázatot? Akkor mimódon értitek meg majd a többi példázatot?

Nagyon világosan és egyértelműen beszél itt Jézus személyesen arról, hogyha ezt nem értjük, akkor a többit sem fogjuk. Lehet ezt még személyesebbé tenni, hogy nem azt a ragozást használom, hogy *mi*, hanem azt, hogy *te*. Ha te ezt nem érted, akkor a többit sem fogod érteni. Ha én ezt nem értem, akkor a többit sem fogom érteni. Ha mi ezt nem értjük, akkor a többit sem fogjuk érteni.

Ha nem foglalkozunk ezzel, ha nem foglalkozunk az Igével, akkor a világnak a rendszere lesz jelen az életünkben és nem azokat a gyümölcsöket fogjuk megteremni, amiket szeretnénk. Gyakorlatilag Jézus itt Isten királyságának az alapelvéről beszél.

Egy másik Evangéliumban folytatja ezt azzal a mondattal, hogy Isten Királysága hasonlatos ahhoz a maghoz, amely a földbe lett elvetve. Ezen példázat után mond egy másik példázatot is. De visszatérve erre a történetre, még annyit hadd mondjak el, hogy sokan azért függenek gyakorlatilag másoktól, mert maguk nem értik az Igét. Azért függenek sokan másoknak a kijelentésétől, másoknak a megértésétől, mert amikor ők maguk olvassák az Igét, akkor ők nem értik azt.

De én úgy hiszem, hogy a bibliaolvasás, és az Igében való elmélyülés nem kellene, unalmas legyen, nem kellene nehezen érthető legyen, nem kellene száraz legyen. Ez egy élvezetes dolog kellene, hogy legyen. Ez elsősorban nem iskolai tanulmányi eredményektől függ, hogy az ember mit ért meg, hanem ez egy szív állapottól függ, azt hiszem.

Érettebb emberekre természetesen szükségünk van, és lehet támaszkodni rájuk egy ideig, de más megértésére nem támaszkodhatsz életed végéig. Másnak a kijelentéseire, a megértésére nem támaszkodhatunk életünk végéig. Vannak, akik előttünk járnak, és vannak, akik előttünk jártak, és vannak példák, akiket „követni kell”. Ha az ember erre nem hajlandó és egyedül akar mindent tenni és mindent megérteni, akkor eltévesztette. Nem fogja eltévesztetni, hanem már eltévesztette. Mert nem magányos farkasoknak hívott el minket Isten, hanem arra, hogy tanuljunk egymástól, mert ezt mondja az Ige, hogy egymás hite által épülünk, de erre nem térek most ki.

Ugyanakkor az embernek meg kell tanulnia önállóan Igét olvasni, önállóan Istennel együtt lenni, önállóan közösségbe lenni vele, önállóan meghallani az Ő hangját. Nekünk nem kell már elmenni a paphoz, a királyhoz, a prófétához (mint az Ószövetségben), azért hogy megkérdezzük tőle, hogy mit mond az Úr nekem, mit csináljak, milyen döntést hozzak.

Mindannyiunknak azoknak az embereknek kellene lennünk, akik mi személyesen, otthon bemegyünk az imaszobába, vagy a konyhába, vagy a külső teraszra, vagy bárhova és oda megyek az Úr elé és én megkérdem tőle. Nem csak hogy fölteszem a kérdést, hogy jaj, Uram mit csináljak, hanem meghallom a választ tőle.

Az az igazság, hogy erre mindannyian képesek vagytok. Mindannyian! Akár azt is megkérdheted tőle, hogy miért szenvedek ebben a betegségben? Uram hol rontottam el, ha elrontottam egyáltalán? Mit kell tennem? Ki kell tartanom, vagy valamit meg kell változtatnom? Az Úr válaszol neked! Az Úr válaszol neked és megmutatja neked, hogy mit kell cselekedned.

Mondjuk az első, amit valószínűleg hallani fogsz – ezt most rajtam keresztül hallod az Úrtól –, hogy ültess el a szívedbe az Igét. Van egy csomó dolog, amit nem kell, hogy Isten a mennyből mennydörgő hangon közöljön feléd, mert Ő már szólt hozzád. Itt van az Igéjében és itt mondja: Ültess el a szívedbe az Igét! Ha nincs a szívedben mag, akkor nem lesz, ami termést hozzon.

Lehetséges-e az, hogy imádkozunk és imádkozunk és kérünk és imádkozunk, hogy legyen bőséges aratásunk a kertben, de nem vetünk magot? Lehetséges-e, hogy Isten megadja nekünk, mert Ő olyan jó, Ő annyira szeret minket, hogy megadja nekünk, hogy paprika, paradicsom olyan szép nagyra nőjenek a kertünkben anélkül, hogy mi magot vetnénk? De mi csak imádkozunk és imádkozunk és imádkozunk.

Nem lesz termésed a kertben, hogyha nem ültetsz magot, bármennyit imádkozol. Mit akarok ezzel mondani? Bármennyit imádkozol gyógyulásért, bármennyit imádkozol, böjtölsz, és bármit csinálsz az anyagi jólétért, a kapcsolataid helyreállításáért, amire szükséged van az Ige a szívedben.

Ebben a példázatban nincsen szó az imádságról! Ebben a példázatban a cselekvésről van szó! Arról, hogy fogod az Igét, behelyezed a szívedbe, gondolkodsz rajta, elméled rajta, műveled azt, öntözöd azt, gyomlálod a kártevőket, kiirtod a kártevőket és a kerted megtermi a gyümölcsöt.

Ennek ellenére sokan az ellenkezőjét teszik, könyörögnek, imádkoznak, hogy áldjál meg Uram, áldjál meg Uram! Miközben az Igében ez ott van már! Az Ige fel van kenve. Az Ige áldott! Ültess már el végre a szívedbe. Ne arra várjál, hogy már megint imádkozzon érted a pásztor vasárnap. Mert az olyan jó. S tényleg jó, mert Isten tényleg jobb, mint amit mi el tudunk képzelni. De nem ez az út, amire Ő elhívott minket, hogy valaki máson keresztül áldjon meg minket állandóan, tíz, húsz, harminc éven keresztül, hanem nőjünk már fel!

Neked személyesen az Igét a szívedbe kell helyezned! Azzal az Igével foglalkoznod kell! Újra, és újra, és újra és újra. Neked legyen megértésed! Ne az én megértésemből! Ne az István megértéséből! Ne a más prédikátoroknak, a YouTube tanítóknak, és a nemzetközi igehirdetőknak a kijelentéseiből éljél!

Ezek csodálatosak, és mindannyian épülünk általuk, de neked személyesen kell a te kertedbe, a te szívedbe az Igének felnőnie! Mert az az Ige, ami az én szívemben felnő, és gyümölcsöt terem az én számomra, abból a gyümölcsből te ehetsz, de az soha nem lesz a te sajátod. A te sajátod az lesz, amit te termelsz meg.

Az, hogy én meggyógyulok, az hogy én gyarapodok, az hogy én meggazdagodok, az az én áldásom, mert az Ige megteremte a gyümölcsöt az én szívembe. De helyetted nem tudom megtenni, és senki nem tudja helyetted megtenni. Tudok adni az én pénzemből neked, az én áldásomból, az én almámból, az én paradicsomomból, az én kertemből tudok neked adni, de ha azt megetted, elfogyott, akkor mit csinálsz utána. Vakarózol.

Jövök, hogy Attila adjál nekem még. S a következő héten, Attila elfogyott, én még kérek tőled, hát te vagy az én pásztorom. Nem én vagyok a te pásztorod, hanem az Úr a te pásztorod! Természetesen a hivatalt itt képviseljük, és én vagyok a te pásztorod a gyülekezetben, de érted a lényegét azt hiszem. Ez az, ami hiányzik sok ember életéből.

Imádkoztatok értem! Imádkozunk érted, hidd el! Én hiszek az imának az erejében. Láttam csodákat. Láttam azt, hogy az emberek élete helyreáll. De láttam azt is, hogy a gyógyult ember, hogyha az Igét nem ültette a szívébe, és nem volt neki meggyőződése, újra jött a betegségtünet és meghalt. Mert nem tudott vele mit kezdeni. Nem volt lehetőség arra, hogy megint eljöjjön, hogy imádkozzunk érte. Ilyenkor az emberek, még Isten ellen is fordulnak, hogy de hát miért Uram, én imádkoztam.

Közben az imádságról egy olyan téves elképzelés áll az embereknek a fejében, magaslaként, toronyként, hegyként, hogy az imádság, az hogy Uram kérlek téged, áldjál meg engem. Az imádság nem ez! Benne van a gyönyörű magyar szó, olyan szépen kifejezi magát, imádd. Imádom Őt! Nem könyörgök Neki állandóan és minden imám csak erről szól. Benne van ez is, a tortaszeletnek egy cikkelye, vagy talán kettő is. És Ő alig várja, hogy kérjünk Tőle, hogy megadhassa, és ez rendben van, de az imádság, az azt jelenti, hogy közösségben vagy vele és imárod Őt. Imárod Őt! Dicséred Őt! Imárod Őt!

Amikor ezt befejezted, akkor kezdted előről, vagy folytatod onnan. Akkor nem csak öt percet, meg tíz percet fogsz imádkozni egy nap, hanem húsz órát. Mert tudod imádni Őt a munka közben, vezetés közben, tárgyalás közben, mosogatás közben, takarítás közben, minden tevékenységed közben tudod Őt imádni. Tudsz vele közösségben lenni. Még akkor is, ha körbevesz téged tíz ember, még akkor is tudsz vele közösségben lenni, mert imárod Őt.

Halleluja! Fú, most megkaptátok, mi? A Márk evangélium 4. fejezet, a 14. versről olvasom. Itt magyarázza gyakorlatilag Jézus.

Márk 4,14–20.

14. A magvető az Igét hinti.

15. Az útfélen valók pedig azok, akiknek hintik az Igét, de amint hallják, azonnal eljön a sátán, és elragadja a szívébe vetett Igét.

16. És hasonlóképpen a köves helyre vetettek azok, akik amint hallják az Igét, mindjárt örömmel fogadják,

17. De nincs bennük gyökere, hanem ideig valók; azután, ha nyomorúság vagy háborúság támad az Ige miatt, azonnal megbotránkoznak.

18. A tövisek közé vetettek pedig azok, akik az Igét hallják,

19. De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az Igét, és gyümölcstelen lesz.

20. A jó földbe vetettek pedig azok, akik hallják az Igét és beveszik, és gyümölcsöt teremnek, némely harmincannyit, némely hatvanannyit, némely százannyit.

Minden egyes típusú földről, vagy szívállapotról lehetne beszélni egy-egy alkalmon. Most erre nincs lehetőség, illetve nincs benne a terveimben. De mindenesetre egyértelmű az, hogy itt Jézus ezt megmagyarázza. A 14. verset még egyszer olvasom:

Márk 4,14.

14. A magvető az Igét hinti.

Szeretnék erre összpontosítani. Illetve a Lukácsban a 8,11-et olvasom, amely azt mondja:

Lukács 8,11.

11. A példázat pedig ez: A mag az Isten beszéde.

Ugye, ez nem új dolog, erről beszéltem idáig, és eddig is tudtad, hogy a mag az Isten beszéde. Egyszer valaki megkérdezte tőlem sok-sok évnyi keresztyén gyülekezetbe-járás után, hogy mi az az Ige? Akkor felsóhajtottam magamban, hogy ne látszódjon rajtam az, hogy mennyire el vagyok keseredve, hogy miről prédikáltam itt éveken keresztül, ha valaki gyülekezetbe-járó hívőként sok év után megkérdezi, hogy mi az az Ige.

Nagyon sok pásztor, nagyon sok prédikátor, úgy gondolom, szembesült ezzel, sőt sokakkal beszéltem is, akik szívüket, lelküket, mindenüket odateszik a gyülekezetért, táplálják őket, készülnek, prédikálnak, helyesen hasogatják az Igét és mégis vannak, akik alapvető dolgokat nem értenek meg az Igéből. Még azt sem, hogy Isten Igéje, az nem más, mint Isten

beszéde. Hát itt van a Lukács evangéliumban. A mag az Isten beszéde. Ez az Ige! Tehát amit neked a szívedbe kell rejtened, az az Isten beszéde, amit Ő mond. Azt hiszem, hogy ez egyértelmű, könnyen megérthető.

Ez a példázat arról szól, hogy miként működik Isten királysága. Isten királysága az Igére alapozva működik. Ez nagyon egyszerű! A győztes keresztény élet, a sikeres, boldog, kiegyensúlyozott keresztény élet, a gyógyulás, a felépülés, a jó módban, bőségben való élet, egy egyszerű elven működik, fogadd be Isten Igéjét a szívedbe. Vesd el a szívedbe Isten beszédét. Ennyi! Bonyolult? Nehéz? Ugye, hogy nem? Mégis sokszor olyan dolgokat várunk el magunktól, másoktól, ami kicsit komplikáltabb.

Nem lehetséges, hogy ennyire egyszerű legyen. Hát nem lehetséges, hogy ennyire nagyon bonyolult legyen. Egy óvodás gyerek is képes arra, egy kisiskolás meg még inkább, aztán a tízen, huszonéves már teljesen kész arra, hogy a kertben elültessen pár magot, és egy pár hónapon, vagy éven keresztül azt gondolja. Ha meg tudja ezt csinálni egy kisgyerek a természetes világban, a szellemi értelemben ne tudná ezt bármelyikünk megtenni az Igével?

Menjünk visszafelé. Milyen aratást szeretnél? Gyógyulást? Jómódot? Keresd meg az ehhez kapcsolódó igeverseket, ültess el a szívedbe, gondozd, ápold, elmélkedj rajta, tölts vele időt, forgasd magadba, kérőddzél rajta, újra és újra rágd meg. És akkor mi lesz az eredménye? Eggyé válik veled, és a gondolkodásmódodat átformálja. Átformálja az értékrendedet, átformálja a szavaidat, átformálja a cselekedeteidet. Gyakorlatilag ott van a hit készen.

Látod azt, hogy benne van az erő, benne van a lehetőség, hogy megtermi a gyümölcsöt, és megtermi a gyümölcsöt. Ennyi! Nem kell ezt túlváriálni! Tudnék más szavakat is mondani, de nem akarok. Nem kell túlfeszíteni a dolgokat az elménkben. Ha együtt működünk az Igével, akkor az az Ige garantálja azt, hogy az megváltoztat minket.

Nagyon szemléletes ez a magpéldázat, amit elvetünk a földben, mert az Ige a szívben ugyanígy működik. Ha nem ültetsz magot, ha nem műveled a földet, ha nem öntözöd az elültetett magot a földben, ha nem gondoskodsz a kártevők elpusztításáról, akkor ne csodálkozz, hogy nincsen termés. Ha nem vetsz magot, akkor csak a gyomnövények fognak uralkodni a kertedben.

Nagyon sok ember életében, aki elültette a magot a szívében, elkezdtek jó gyümölcsök teremni, elkezdtek jó dolgok történni, de vele együtt ott nőnek a tövisek is. Valamit megfigyeltem itt a harmadik típusú földnél. Arra kérlek benneteket, hogy nézzük meg együtt ezt. A Lukács evangélium szerint olvasom, a 8,7-ben, mert lehet, hogy erről így még nem hallottál, nekem ez így még nem tűnt fel.

Mert azt gondoltam én régen, legalábbis bennem az a kép élt, hogy amikor a magvető a magot hinti, akkor vannak olyan magok, amelyek beesnek oda a szúrós ágak közé a bokorba. Beesnek oda a tövises bokrok közé, és amikor felnő a mag, akkor találkozik ezekkel a tüskékkel, amik nem engedik, hogy gyümölcsöt teremjen. De az Ige nem ezt mondja. Hanem azt mondja itt a 7-es vers:

Lukács 8,7.

7. Némely esék a tövisek közé; és a tövisek vele együtt növekedvén, megfojták azt.

Nekem ez egy katartikus élmény volt, amikor ezt megláttam, megértettem, hogy ez nem úgy van, ahogy ezt az én elmémben elgondoltam, hanem a tövisek a maggal együtt növekszenek. A magyarázatban, ugyanitt a 14-es versben azt mondja itt:

Lukács 8,14.

14. És amelyik a tövis közé esett, ezek azok, akik hallották, de elmenvén, az élet gondjaitól, és gazdagságától és gyönyörűségeitől megfojtatnak, és gyümölcsöt nem teremnek.

Szúrós gyomnövény a tövis. Azt mondja itt maga Jézus, hogy a tövisek az Igével együtt nőnek. Vagyis az élet gondjai a maggal együtt növekednek, az élet gazdagsága vele együtt növekszik, és az élet gyönyörűségei vele együtt növekednek az elvetett maggal és ezek

megfojtják a magot. Tehát nem úgy van ez, hogy vannak az élet nagy világi csábításai, világi kihívásai, a jó, meg a rossz dolgok, az erkölcstelen, meg az erkölcsös, meg a habos, meg a lightos dolgok, és akkor növekszek, növekszek, de aztán beleütközök abba, hanem velünk együtt növekszik az is. Velünk együtt növekszik!

Úgy hiszem, hogy azokat a gyomnövényeket, még ha szúrósak is, sokkal könnyebb eltávolítani a kertből akkor, amikor nem nőttek még meg nagygyá. Mindenki tudja ezt, egyszerű házimunkai gyakorlat, hogy amikor a gaz kicsi, könnyebb kihúzni, mint amikor már nagy és erős. És amikor a kis facsetetéd már derékig érő és mellette van egy szúrós bokor, ami teljesen körbe öleli és fojtogatja, nem akkor állsz neki a szúrósat kitépni. Nem is biztos, hogy van erre lehetőség. Hanem, amikor a mag elültetésre kerül a szívedben, akkor ott a gyomtalanítást el kell kezdeni. Fel lehet készülni arra, hogy semmi ne károsítson meg, és semmi ne akadályozza meg a gyümölcstermést. Se a kétség, se a hitetlenség, se a büszkeség, se semmi olyan dolog, ami képes lenne megfojtani.

Érdekes ez a kifejezés, hogy megfojtani. Ha valakit megfojtanak, vagy valami megfullad, akkor az azért van, mert nem kap levegőt. Nem tud lélegezni rendesen. Csodálkoznak az emberek, hogy miért nem gyógyultak meg? Csodálkoznak az emberek, hogy miért nem jó a teljesítményük, miért nem teljesítenek jól? Csodálkoznak az emberek, hogy miért nem működik semmi az életükben. Imádkoznak, imádkoznak, imádkoznak, de annak ellenére, hogy az imádság jó dolog, nem elegendő. Vened kell az Igét és be kell ültetned a szívedbe.

Nagyon sok imakérést kaptam az elmúlt években azzal kapcsolatban, hogy imádkozzak az anyagi problémák helyreállításáért, hogy az adósságból ki tudjanak jönni, és helyreálljon a család vagy az illető anyagi helyzete. Ha visszakérdezek, hogy ugyan bizony milyen Igére alapozzuk a hitünket, akkor nagyon sokszor igazából nincs válasz. Hát csak imádkozok, hogy Isten áldjon meg engem, adjon nekem pénzt.

Ugyanez a helyzet gyakorlatilag azokkal az imakérésekkel is – nem akarok kiemelni egyet sem ezek közül – amikor valaki gyógyulásért kér imádságot. Ez jó dolog, hogy ha veszed a bátorságot és nem vagy az a fajta ember, aki, amikor Isten szól hozzád, hogy kérjél segítséget, akkor nem vagy büszke, és mersz, és van bátorságod segítséget kérni. Ha összekapcsoljuk a hitünket, az egy jó dolog, de kell valami, amire a hitünket alapozzuk. Nem lehet a hitünk alapja a légből kapott vágy.

István beszélt erről korábban, hogy vágyakozunk valamire, szeretnénk valamit, kívánunk valamit, vagy szükségünk van rá, vagy szociálisan rászorulunk, az önmagában még nem egyenlő azzal, hogy hisszük azt, hogy lesz változás, hogy van abból valami kimenetel. Kell valami alap, amire ráállsz, amire azt mondod, hogy én ezen az Igén állok, vagy ezeken az Igéken állok. Mert Isten szavát, a beszédét a szívembe rejtettem, és ha Ő azt mondta az Igében, akkor az úgy van. És én abban hiszek, amit Ő mondott. És akkor neked tudnod kell, hogy Ő mit mondott.

Az Ésaiás 53-at, vagy a Mátéból ennek az újszövetségi változatát, vagy az 1Péter 2,24-et, vagy bármely igeverset, amely például a gyógyulással kapcsolatos, tudnod kell, akár fejből idézni és azt mondani, hogy én ez alapján hiszek abban, hogy imádkozunk együtt és előmozdulás lesz. Anyagi értelemben, helyreállításban, és rengeteg dologgal kapcsolatban ugyanígy van a helyzet. Úgyhogy gyere hozzám és gyere hozzánk imakéréssel, úgy, hogy közben hozod magaddal a cetlidet vagy fejből tudod idézni, hogy ez az az Ige, ami alapján én most kérem a te segítségedet, hogy ebben legyünk együtt, hogy higgyünk együtt, kapcsoljuk össze a hitünket együtt.

De ez alapján. Nem az alapján, hogy mert szükségem van rá. Az is egy jó dolog, ha segítjük egymást, mert a szükség Jézust könyörületességre indította. De nem a szükség az, ami mozgatja Isten királyságát, hanem a hit. A hit pedig nem alapozódhat semmi másra, csak arra, amit Isten mond. Ámen! Azt sem baj, hogy ha tudod azt, hogy Isten neked mondja

személyesen. Tehát milyen igeversekre támaszkodunk? Milyen bibliai tényekre alapozzuk a hitünket, vagy akár milyen ígéretre alapozzuk az életünket?

Van egy dolog, úgy gondolom, ami egyértelmű a magvető életében. Ha ezen gondolkozunk, akkor beláthatjuk, hogy igazából mi is, amikor a kertünket műveljük, akkor ilyenek vagyunk. Még pedig az, hogy a bölcs földművelő előre gondolkodik. A bölcsesség előre gondolkodik, előre tervez, előre hoz lépéseket. A magvető nem eszi meg az összes magot, hanem hagy valamennyi magot, hogy a következő évben is legyen mit elvetni. A magvető nem akkor vet magot, amikor megéhezik. A magvető felkészül. A magvetőt nem éri váratlanul az, hogy hú, tavasz van, vagy hú, nyár van, vagy hú, itt az ősz, hanem felkészül rá!

Szellemi értelemben, hogy magunkra vonatkoztassuk ezt, az Igét nem akkor kellene bevetni a szívedbe, amikor jön a nehézség, és jön a betegségtünet, és jön a fájdalom és jön a nagy gázcsekk, hanem előre. Nem azért, hogy félek a betegségtől és felkészülök, hogy jaj, mi lesz akkor, hanem azért, mert tudod, hogy ez a világ gonosz. Bármilyen jöhet. A kősziklára épített ház azért van a kősziklára építve, mert tudja az építő, hogy jönnek a viharok és ezért a kősziklára építi.

Amikor én egészséges vagyok, akkor beépítem a szívembe azt, hogy Jézus sebeivel meggyógyultam, hogy bármilyen tünet jön, akkor én tudjam azt mondani neki, hogy nem, ezt nem fogadom el. Az igazság, ami uralkodik az életem felett, az, amit Isten mond. Ezt a magot elvettem a szívemben, és amikor ott van a lehetőség, hogy én ennek a gyümölcsével éljek, hogy ezt megegyem, akkor az rendelkezésre áll. Amikor az ember a halálos ágyán fekszik, akkor már sokszor késő elvetni a magot. Mert az elvetett magnak idő kell, míg eljut oda, hogy gyümölcsöt terem.

Bölcs dolog az, hogy június 30-án elvetted a búzamatot, hogy július 5-én gabonát arassál? Körülbelül ekkor szokták aratni nagyságrendileg a búzát. Bölcs dolog? Nem! Ez olyan, mint amikor a háziasszony kivesszi a fagyasztott csirkét a fagyasztóból és öt perc múlva ebéddidő. Előre kell gondolkodni, nem utólag. Amikor az ember felkészül arra, hogy most jó idők vannak, akkor nem kell minden pénzt elkölteni. Nem éljük úgy az életünket, mint ahogy én hallottam ezt emberektől, hogy én élvezem azt, hogy Isten áldása rajtam van, és mindennap gondoskodik rólam, és minden bevételt, pénzt elköltöttem azonnal, mert Isten gondoskodik róluk, és a hónap felétől a hónap végéig éheztek, meg nélkülöztek, meg szűkölködtek.

Az ember ilyenkor gondolkodik, hogy hol a józanság? Nem arról beszélek, hogy kuporgatni kell, és a fogadhoz kell verved minden garast, és nem szabad költekezni, mert nehogy valami rossz idők legyenek. Ezt nem a félelem generálja! A magvetőt sem a félelem generálja, hogy jaj, nem lesz mit enni jövőre, ezért magot vetek, hanem a józanság. Jövőre is eljön az, amikor kenyeret kell sütni, ezért elvetem a magot. Nem retteg a következő évtől, hanem megteszi a szükséges lépéseket. És amikor a koca ellik kilencet, abból nem adja el az összeset, hanem megtart kettőt saját magának, hogy a következő évben legyen mit enni. Egyszerű dolgok ezek!

A szellemi értelemben ugyanez a helyzet. Amikor jól mennek a dolgaid, amikor tudsz mozogni, tudsz szolgálni, tudsz Igével foglalkozni, van időd rá, van lehetőséged rá, akkor kell megragadnod a lehetőséget, nem utólag. Sokan azért nem tapasztalnak meg győzelmet, mert nem ültettek Igét a szívükbe. Mert nem elmélkedtek az Igén, és nem építették azt be az életükbe. Ha szeretnél gyógyulást, akkor olvasd a gyógyulással kapcsolatos igeverseket! Ha szeretnél kijönni az anyagi problémákból, helyzetekből, akkor olvasd azokat az igeverseket, azokat a magokat ültess el a szívedben, amik az anyagi helyzetteddel kapcsolatosak!

Ha szeretnél jó kapcsolatokat, akkor az ezzel kapcsolatos igeverseket olvasd! Ha szeretnél gyermekáldást, akkor az ezzel kapcsolatos igeverseket olvasd! Ha szeretnél férjet, ha szeretnél feleséget, akkor az ezzel kapcsolatos igeverseket ültess a szívedbe és elmélkedj rajta, gondolkodj rajta! Ha szeretnél sikeres lenni az életben, a szolgálatodban, akkor keresd a példákat erre, a jó példákat a Bibliában, ezeket olvasd! Bizony!

Kikeresni az igeverseket, összegyűjteni az igeverseket, kiírni egy tollal egy papírra, ez idő és macera. Sokszor ez a kényelmes 21. századi életvitel is kevés ahhoz. Amikor egy keresőszót beírsz az interneten, már kiad mindent. Nem úgy kell ezt nekünk csinálni, mint ahogy évekkal ezelőtt csináltuk, hanem sokkal könnyebb most az életünk és mégis lustábbak vagyunk? Sokkal több időnk van, mint százötven, kétszáz, háromszáz évvel ezelőtt az elődeinknek, akiknek minden egyes falatért keményen meg kellett dolgozzanak egész nap.

De még a szüleink, nagyszüleink idejében is így volt. Nem volt mikrohullámú sütő. Ha akart a kicsi gyerek inni egy pohár meleg tejet, akkor elő kellett venni az edényt, föltenni a rezsóra, a gázt alágyújtani, megmelegíteni. Eltelt nem tudom hány perc, most meg tíz-tizenöt-husz másodperc. Tehát rengeteg fölszabadult időnk van. Mivel töltjük azt el? Még sincs időnk semmire? Ó, nekem nincs időm, hogy az Igével foglalkozzak. Akkor mire van időd? A szíved az, ahol eldöntheted, hogy mi lesz veled, és hogy mi lesz a maggal.

Be kell fejeznem, de nem értem a végére. Talán jövő héten folytatjuk, vagy más témát veszünk elő, nem tudom, de egy-két dolgot hadd mondjak el. Nagyon jó, hogy ha megértjük, hogy a mag az, ami gyümölcsöt terem, nem a föld. A föld segít a magnak, vagy pedig akadályozza a magot. Amikor itt olvassuk az egyes számú föld példáját, hogy jön a sátán és ellopja a magot, akkor azt olvassuk, hogy jön a sátán és ellopja a magot. Nem, hogy jön a sátán és ellopja a földet.

A sátán attól fél, ha a mag ott van a szívben. A sátán akkor támad igazából, ha a mag ott van a szívedben. Úgyhogy felejtjük el azt a hamis rózsaszín keresztény mítoszt, hogy amikor az Igében kezdünk élni, onnantól kezdve minden csodálatos lesz, és könnyű lesz, harcok nélkül. Ez nem igaz! Ha az Igét beülteted a szívedbe, akkor az meg lesz próbálva. Ha az Igét beülteted a szívedbe, akkor a sátán ki akarja lopni. A sátán szeretné, ha a tövisesek felnevelkednének. A sátán szeretné, hogy a büszkeséggel, a kevélységgel, a hazug, sikamlós beszólásokkal, a kritikákkal, a negatív nyomással te el legyél kedvetlenítve.

A sátán minden áron azt a magot el akarja fojtani ott benned, a szívedben, mert tudja, hogy ha az a mag ott gyökeret ver, és felnevelkszik, akkor harminc, hatvan, százannyi gyümölcsöt hoz. Halleluja! Isten Igéje gyümölcsöt hoz az Ő dicsőségére. Te döntöd el, hogy a szíved kemény, te döntöd el, hogy a szíved kövér lesz-e, vagy lágysz-e. Te döntöd el, hogy a szívedben kicsírázik-e a mag, vagy sem, te döntöd el, hogy adsz-e táplálékot annak a magnak a szívedben, vagy sem. Te döntöd el! Te vagy az, aki el tudod ezt dönteni!

A magban benne van minden, ami az élethez kell! Ezért tehát nem a természetes szépségeden, nem a természetes intellektusodon, nem a természetes lehetőségeiden, vagy a képességeiden múlik, hanem a szíveden. Mindegy, hogy nézel ki. Ha vékony vagy, ha molett vagy, ha magas vagy, ha alacsony vagy, ha fiatal vagy, ha idős vagy. Mindegy, hogy nyugdíjas vagy, vagy tizenöt éves, az Ige a szívedben képes arra, hogy gyümölcsöt teremjen.

Alapvetően négyféle magról van itt szó, csak a huszonöt százaléka, tehát a negyedrésze az, ami egyáltalán gyümölcsöt terem. Nagyjából Isten királyságában, a gyülekezetbe-járóknál is körülbelül ez az arány. Bármennyire is szomorú ezt kimondani. A mag mindenki számára ugyanúgy működik. Mert az Ige soha nem vall kudarcot!

Ha az Ige mellett döntesz, és elkötelezed magad az Ige mellett, akkor garantálom neked, hogy ha kitarasz mellette, ha állhatatos vagy, ha hajlandó vagy megtenni azt, amit azzal a maggal meg kell tenni, akkor az gyümölcsöt fog teremni a te számodra. Mert ezt Isten Igéje garantálja! Olvasom a Lukács 8,15-öt:

Lukács 8,15.

15. Amelyik pedig a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott Igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek állhatatossággal.

Béketűréssel, állhatatossággal, kitartással. Ezzel zárom, hogy ne úgy gondoljunk a magvetésre, hogy igazából hallottam most a vasárnapi üzenetet, meg hallottam a múlt hetit, meg

az előző hetit, meg már évek óta hallgatom, és hát várok arra, hogy már mikor történik meg az, amit az Ige garantál nekem.

Foglalkoznod kell velem, mert az a mag, amely jó földbe esett, és ez a te szíved, mert a te szíved jó föld, és mert itt vagy, és dönthetsz úgy, hogy igazán jó szív legyen, a hallott Igét tiszta és jó szívvel meg kell tartanod. A hallott Igét tiszta és jó szívvel megtartják és gyümölcsöt teremnek béketűréssel. A gyümölcstermés nem automatikus, bármennyire is sokszor úgy gondoljuk, hogy hát olyan jó az Úr. Valóban nagyon jó az Úr, de Isten királyságának a működéséhez adott nekünk Isten alapelveket, illetve ezen alapelvek alapján működik a királyság, és nem lehet ezeket kikerülni.

Ha kemény volt az üzenet, bocsássatok meg nekem! Ha jól esett, akkor is bocsássatok meg nekem. Remélem, mindenki jól lakott, nem megy senki sem haza éhesen. Van min elmélkedni, gondolkozni megint egy pár napig. Legyen a dicsőség Istené! Halleluja!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

AZ ÜDVÖSSÉG IMÁJA

*„Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról,
és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta
Őt a halálból, üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk
a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást
az üdvösségre.” (Róm. 10,9–10)*

**Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.
Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért.
Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én
megigazulásomért, a Biblia tanítása szerint.**

**Kérlek, Jézus, legyél az én Uram!
Kérlek, Jézus, legyél az én Megváltóm!
Kérlek, Jézus, legyél az én Gyógyítóm!
Költözz a szívembe és teremts újjá engem!**

**Jézus, Te vagy az én Uram!
Jézus, Te vagy az én Megváltóm!
Jézus, Te vagy az én Gyógyítóm!**

**Meg vagyok váltva! Újjászülettem Krisztusban.
Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.
Köszönöm, Úr Jézus, az örök életet! Ámen.**

ELÉRHETŐSÉGEINK

POSTACÍM: 1203 Budapest, Török Flóris u. 70.

TITKÁRSÁG: +36 (70) 428-4144 **ÚJ!**

E-MAIL: titkarsag.ksze@gmail.com **ÚJ!** (Kántor Ibolya)

SKYPE: kszetitkar • HONLAP: www.ksze.org

INTERNET RÁDIÓ: www.kszeradio.hu

YOUTUBE: KSzEVideo

ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉG: oromhirado@gmail.com **ÚJ!**